

РЕШЕНИЕ

№ 12164

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **538** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 4553/15.12.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав по н.а.х.д. № 8239/2025 г. е потвърден електронен фиш, серия К № 8282058, издаден от СДВР, с който на Е. Д. М. за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал.1, т. 3 ЗДвП. Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на процесния фиш. Изложено е, че от наличния снимков материал по делото на първо място се вижда, че снимания знак, въвеждащ ограничение на скоростта се намира в платното за насрещно движение и се отнася за автомобилите, които се движат там. На следващо място посочва, че от снимката не може да се направи извод, че засечената скорост е на управлявания от жалбоподателя автомобил, а не на движещия се до него. Изтъкват се съображения, че ЕФ е бил обработван допълнително, а не е генериран автоматично. Твърди се, че от представените по делото доказателства се установява, че техническото средство е насочено към [улица], т.е. в обратна посока спрямо движението на автомобила на жалбоподателя. Поддържа се, че АНО не е представил Организационно технологичните правила за работа с мобилни АТСС за осъществяване на контрол на скоростта модел ARH CAM S 1 съобразно с носената от него

доказателствена тежест.

В съдебно заседание касаторът, нередовно призван, не се явява и не изпраща представител. Депозирана е молба, с която заявява, че е съгласна да се счита за редовно призвана и по същество поддържа жалбата.

Ответникът по касационното оспорване не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и препраща към тях на основание чл.221, ал. 2, изр.2-ро АПК.

Към сочената дата на извършване на нарушението – 22.09.2023 г. разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба като съдържа всички изискуеми реквизити, обратно на твърденията на касатора. Разпоредбата не предвижда като задължителен реквизит на ЕФ посочване на датата, на която е съставен/издаден. Издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на изискванията, регламентирани в чл. 42 и

чл. 57 ЗАНН и следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, които в случая са налице.

Съгласно § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „Електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. „Автоматизирани технически средства и системи“, според т. 65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В тази връзка е неоснователен доводът на касатора за наличието на допълнителна обработка на самия ЕФ, тъй като, както в ЕФ надлежно е посочена датата на извършване на нарушението, така и на самата снимка е отразено, че датата на записа е 22.09.2023 г., 09:55 ч. Изводът за автентично установяване на датата на нарушението не се променя и не е обвързано с отбелязването на гърба на снимката, че е към ЕФ Серия К № 8282058 от 25.10.2023 г., което може да бъде преценено както като техническа грешка, така и като дата на отпечатване на визуализацията.

Обжалваният ЕФ Серия К № 8282058 е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и при доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП от доказателствата от административнонаказателната преписка относно мястото и времето на използваното АТСС, както и неговата техническа годност. Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законоустановените изисквания. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т. на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. – уредът за измерване на скоростта е от одобрен тип, преминал периодична проверка, правилно позициониран от служител, завършил успешно курс на обучение за работа с техническото средство.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол, като при въведено с пътен знак В-26 в населено място ограничение на скоростта от 50 км./ч. автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 71 км./ч., с което е извършил нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, за което е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Съгласно относимата разпоредба на чл.182, ал. 2, т.4 ЗДвП който превиши разрешената скорост в населено място се наказва за превишаване от 21 до 30 км./ч. – с глоба 100 лева.

Неоснователни са доводите на касатора, че знакът, въвеждащ ограничение на скоростта се намира в платното за насрещно движение; че от снимката не може да се направи извод, че засечената скорост е на управлявания от жалбоподателя автомобил, а не на движещия се до него; че техническото средство е насочено в обратна посока спрямо движението на автомобила на жалбоподателя. От наличния по делото снимков материал и от приложената справка от Столична община е видно, че знак „В 26“, с който е въведено ограничение на скоростта от 50 км./ч. в

населено място, е поставен в процесния пътен участък, на влизане в [населено място], на [улица], след пътния възел с Околовръстен път, преди [улица], до парк-музей Врана и в същата посока на движение (видно от фона след знака), а самата снимка е направена от платното за насрещно движение. На второ място, и от снимковия материал, а и от протокола за използване на АТСС се установява, че техническото средство действително е насочено в посока към [улица], която е успоредна и се намира преди [улица], гледано в посоката на движение на автомобила на жалбоподателя, но камерата снима приближаващите автомобили, движещи се по [улица] в посока [улица] (която се намира след АТСС).

На следващо място съдът намира за неоснователно твърдението, че наличието на друг автомобил на снимката в близост до този на жалбоподателя, чиято скорост е присъединена към последния, препятства възможността по несъмнен начин да се установи скоростта на МПС, управлявано от Е. М.. Процедурата по установяване на нарушение със система за видеоконтрол скоростта се въвежда от служител на СДВР – С., в случая Д.Ч. (съобразно информацията в протокола за използване на АТСС). Скоростта на движение на автомобилите, които се движат със скорост над максимално допустимата се засича и заснема автоматично от камерата. Част от техническите характеристики на тази система за измерване е възможността да измери скоростта на всички, навлизащи в обхвата на радара ППС и да идентифицира всяко от тях. След като е направена снимка, която съдържа автомобила на жалбоподателя, съдът приема, че и всички условия за изготвянето ѝ са били налице.

В този смисъл е и Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата). В чл. 9 от същата изрично е регламентирано, че за осъществяване на контрол с АТСС служителът позиционира служебен автомобил или мотоциклет или временно разполага АТСС на участък от пътя и насочва уреда в контролираната посока. Служителят включва автоматизираното техническо средство или система и извършва необходимите първоначални настройки за започване на автоматизирания контрол и поставя начало на работния процес. След изтичане на времето за контрол, служителът изключва автоматизираното техническо средство или система, като информацията със запаменените от уреда данни се съхранява в локална компютърна конфигурация или локален сървър за издаване на административни документи във връзка с установените нарушения, което се отразява в протокола по чл. 10 от Наредбата.

Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал, което е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

Настоящият касационен състав намира, че нарушението е доказано от представените по делото писмени доказателства. Приложеното по делото доказателство - снимков материал на автомобила към момента на извършване на нарушението, съответства на мястото, индивидуализиращо нарушението. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

От субективна страна нарушението, което е на просто извършване и е извършено виновно при

форма на вина пряк умисъл като ответника в настоящото производство е съзнавала противоправния характер на деянието и съзнателно е нарушила установеното в закона ограничение на скоростта на движение.

Настоящия състав счита, че правното основание за санкциониране на нарушението е чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, което съответства на констатираното и доказано в случая нарушение, за което следва да се санкционира жалбоподателят и именно това е размерът на наказанието, което следва да и бъде наложено.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро на основание чл.27е от НЗПП, издадена на основание чл.37, ал.1 от ЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в и чл.63д, ал.1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4553/15.12.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав по н.а.х.д. № 8239/2025 г.

ОСЪЖДА Е. Д. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], ет.1, ап.2, да заплати на СДВР, сумата от 66,47 евро, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.